SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 14. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 22, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 22-го СІЧНЯ 1994. Ч. 14. РІК CI.

Л. Кравчука висувають на здобуття Нобелівської премії миру

Київ (Р. Руденко). — У вівторок, 18-го січня Центральний провід Партії Зелених України отримав телеграму від керівників харківського клюбу ПЗУ, які запропонували Центральному керівництву своєї партії підтримати висунення Президента України Леоніда Кравчука на здобуття Нобелівської премії миру за 1994 рік. Харківські „зелені" вважають визначним внеском Л. Кравчука в досягнення україно-американо-російських домовленостей з ядерної зброї.

На пресовій конференції у Міністерстві закордонних справ, що відбулася в Києві 18-го січня, начальник управління контролю за озброєннями Костянтин Грищенко та начальник договірно-правового управління МЗС Олександер Чалий конкретизували досягнення угоди президентів України, ЗСА і Росії в Москві 14-го січня. Вони пояснили, що ЗСА погодилися надати Росії, Україні, Казахстанові і Білорусі близько 800 мільйонів долярів для підтримки реформ, а також 175 мільйонів долярів Україні. І це тільки початкова цифра: ЗСА будуть збільшувати свою допомогу відповідно до конкретних проєктів, повідомив К. Грищенко.

Президенти прийняли рішення, що Росія протягом 10 місяців забезпечить Україну тепловиділяючими збірками для Атомних електростанцій, так званими твелами, які міститимуть 100 тонн низькозбагаченого урану. За цей період 200 ядерних боєзарядів будуть вивезені з України для їх розкомплектування на заводах Росії. За вивезення цих боєзарядів Україна отримає компенсацію у вигляді палива для АЕС.

„Президент Билл Клінтон та Борис Єльцин повідомили про проведення консультацій із Великобританією, що є третьою державою — депозитарієм ДНЯЗ, і яка теж готова надати Україні ґарантії безпеки", — повідомив К. Грищенко.

Передбачається, що офіційна візита Президента України Леоніда Кравчука до ЗСА може розпочатися 12-го березня.

(ДНЯЗ — договір про нерозповсюдження ядерної зброї).

У Харкові плянують курси української мови для слухачів із ЗСА і Канади

Харків. — Як повідомляє проф. Ігор Болотний, директор відділу міжнародніх зв'язків Харківського Державного Університету, там плянуються на літо—осінь 1994 року окремі курси української мови для слухачів із ЗСА і Канади.

У програмі курсів передбачено три тижні інтенсивного навчання по шість годин денно — разом 90 годин. В програмі: заняття з української мови, літератури і культурології, в яку включено навчання про українське образотворче мистецтво і його розвиток, про основні напрямки розвитку української музики і здобутки сучасного українознавства.

Крім того, плянується екскурсії по Харкові та Харківській області, які будуть проходити паралельно протягом цілого періоду перебування студентів у Харкові. Студенти будуть мешкати та харчуватися у родинах. Загальна ціна курсів включно з навчанням, прогульками, мешканням і харчуванням виносить 300 ам. дол. Вона не вкючає подорожі до і з Харкова.

Зацікавлені курсами можуть дістати ближчі інформації в ЗСА у Людмили Літус, тел.: (201) 434-0237, факс (201) 451-5400.

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ У ВИППАНІ, Н. ДЖ.

Виппані, Н. Дж. — Гурток Пластприяту і Пластова Станиця в Нюарку, Н. Дж. влаштовують пластовий баль з презентацією дебютанток, який відбудеться тут у суботу, 29-го січня в готелі Гановер Меріотт, 1401 дорога ч. 10 схід. Гратимуть оркестри „Темпо" і „Фата Моргана". Вечірній стрій. Вступ разом з вечерею — 65 дол., для молоді до 23-ох років — 40 дол. Вступ на забаву без вечері тільки для молоді до 23-ох років — 20 дол. Коктейл — о 6:30 вечора, презентація дебютанток — о 7:30; опісля — вечеря. Вечерниці до год. 2-ої вночі. У справі квитків слід звертатися до Бориса Миця (201) 763-6450.

Л. Кравчук зменшує штат державного апарату

Київ (УНІАР). — Тут 19-го січня Президент України Леонід Кравчук видав указ про удосконалення системи та організації діяльности органів державної виконавчої влади. Указом передбачено ліквідацію деяких міністерств, державних комітетів та інших центральних органів влади і зменшення чисельности працівників у їхньому апараті в середньому на 20-30 відсотків.

Іншим указом Президент звільнив Івана Єрмакова з посади представника Президента України у Севастополі, перевівши його у розпорядження Міністерства оборони України. Державну адміністрацію у Севастополі тимчасово очолив Микола Глушко, який був першим заступником голови Севастопільської державної адміністрації.

Згідно з деякими повідомленнями І. Єрмаков у ході передвиборчої кампанії в Криму неодноразово наголошував на необхідності розв'язання проблеми Чорноморської фльоти на користь Росії. Крім того, під час виборів не підтримав Миколу Багрова, який відстоював статус Криму у складі України. Через недовір'я до нього місцевого населення, Єрмакову запропонували залишити посаду за власним бажанням, але він відмовився. Тоді послідував президентський указ. Нині на захист Єрмакова виступили: Союз ветеранів Афганської війни, Російська громада Севастополя, Всекримський Рух виборців, Союз підтримки Республіки Крим, а також керівники соціяльних служб міста.

За неодноразові порушення трудової дисципліни звільнено також представника Президента в Тернопільській області Романа Грум'яка. Тимчасово його обов'язки виконуватиме перший заступник Богдан Андрушків.

Переяслав відмовився відзначити сумну річницю

Київ. — Як інформує агентство Ройтер з Києва, місто Переяслав, що знаходиться 45 миль на схід від Києва, вперше відмовилося відзначати річницю підписання договору з Росією 1654 року, що досі було державним святом.

Українські організації Переяслава запротестували цього року проти відзначування цієї сумної в історії України річниці, вважаючи, що вона тільки пригадує момент, коли Богдан Хмельницький був змушений підписати угоду з Росією, щоб боронитися перед загрозою Польщі і Туреччини, а Росія використала це для своїх цілей.

Пресове агентство подає, однак, що Харків відзначив і цього року цю річницю.

Українським селянам заплатять борги

Київ (УНІАН). — Тут 18-го січня на нараді представників рад усіх рівнів виконуючий обов'язки прем'єр-міністра Юхим Звягільський запевнив, що борги селянам України будуть виплачені до кінця місяця. Держава у 1993 році заборгувала виробникам за здане зерно 500 біл. карбованців, за продукцію тваринництва — 1 трильйон карбованців.

За словами Звягільського, з метою успішного проведення весняних польових робіт найближчим часом будуть відкриті кредитні лінії для сільськогосподарських виробників.

Українці виступлять на слов'янському фестивалі в Ню Йорку

Ню Йорк (Г. К.). — Рада Слов'янської Спадщини в Америці влаштовує Фестиваль слов'янського фолкльору в Аліс Таллі Голл при Лінкольн Центрі у суботу, 5-го лютого, початок в 7:30 год. вечора. В програмі — виступ слов'янських танцювальних та хорових груп — болгарської, сербської, російської, словацької, польської. Українське фолкльорне мистецтво представить група „Сизокрилі"

Міністер В. Борзов відвідав Ню Йорк

Ню Йорк (О. Т.) — Тут у великій залі УНДому відбулася в неділю, 16-го січня, зустріч українського громадянства з міністром молоді і спорту та головою Національного Олімпійського Комітету України Валерієм Борзовим, що її організував спеціяльний комітет, складений з діячів українських спортових і суспільно-громадських організацій Ню Йорку, Нюарку і Йонкерсу під патронатом УСЦАК, УККА і УАКРади.

Ще перед зустріччю в пополудневих годинах в меншій залі УНДому відбулося засідання Управи УСЦАК з міністром В. Борзовим, під час якого обговорено пляни дальшої тісної співпраці між УСЦАК і НОК України, і після того спільний обід.

Зустріч з громадянством відкрив голова УСК і комітету д-р Іван Сєрант, який щиро привітав гостя, попросивши його зайняти місце за почесним столом. Згодом дальші почесні місця зайняли: о. Лев, консул Віктор Крижанівський з дружиною, голова УСЦАК Мирон Стебельський, президент УККА д-р Аскольд Лозинський і офіційна репрезентантка НОК України в ЗСА Лариса Барабаш-Темпл.

Після молитви, яку провів о. Лев, д-р І. Сєрант в короткому виступі згадав основніші факти з історії Олімпіяд і закінчив пригадкою про особливе значення Олімпіяди в Ліллєгаммері, де вперше в історії збірна України виступить самостійно. Дальше кермо зустрічі перейняв ведучий І. Винник, який в свою чергу покликав до слова і представлення міністра В. Борзова голову УСЦАК М. Стебельського. У своєму виступі голова УСЦАК нав'язав до тісної співпраці Централі з НОК України, президентом якого є В. Борзов. Досі УСЦАК на прохання НОК України оформив у Міжнародних структурах 32 спортові Федерації України коштом з „Фонду Відродження спорту в Україні", коло 35,000 долярів. І знову таки на прохання НОК України УСЦАК зобов'язався (і вже виконав) вагомо підтримати збірну України на зимову Олімпіяду, оплативши квитки перелету лінією „САС" Київ — Ослю — Київ для всіх 84-ох осіб збірної, тренерам і офіційним особам на суму 37,884 дол., „добові" витрати для збірної в сумі 28,800 дол. і за основні частини радіотелеграфічної апаратури в сумі 4,914 дол. Разом 70,914 дол.

Цю підтримку спортовій Україні УСЦАК зміг уділити завдяки дійсно щирим і вірним жертводавцям зі ЗСА і Канади, а також таким спортовим осередкам як УСК Ню Йорк, УСВТ „Ч. Січ", СК СУМ „Крилаті" Йонкерс, УСТ „Черник" Дітройт, УСТ „Львів" Клівленд, УАСТ „Леви" і СК СУМ „Крила" Чикаґо та УАСТ Рочестер. Усім щирим жертводавцям голова УСЦАК М. Стебельський зложив прилюдну подяку. Після цього відчитав звіт про основні факти з життя В. Борзова і головно про його феноменальні спортові осяги в чемпіонатах України, СССР, Европи, світу і Олімпіядах — в бігу на 100 і 200 метрів. Появу В. Борзова при мікрофоні присутні зустріли рясними оплесками.

У короткій доповіді і пізніше у відповідях на запити учасників зустрічі міністер поінформував у першу чергу про сучасний стан спорту в Україні, про його зовнішні і внутрішні труднощі. Зовнішні створюють, як завжди, чиновники сусідньої Росії, що шкодять нам, де тільки мають для цього можливість.

Внутрішні — це наслідки важкого економічного стану нашої держави. Існують різні проблеми в різних ділянках спорту: відсутній або застарілий спортовий інвентар, виїзд поза межі України багатьох видатних спеціялістів-тренерів, перехід в клюби інших країн чолових спортовців... Боремося з цими труднощами і рівночасно гідно репрезентують українські спортовці нашу державу на міжнародній арені. Несподівано для нас спалахнули спортові зірки України, про які заговорив раптом світ. Це в основному фігуристи Оксана Баюл, Віктор Петренко, Дмитро Дмитренко, важкоатлети, дружина жіночої відбиванки і ряд інших.

Далі В. Борзов згадав про підготову збірної на зимову Олімпіяду, етап якої закінчиться цими днями. На змагання поїде 37 спортовців, крім них ряд тренерів, лікарів, масажистів, офіційних осіб, суддів і журналістів. Найбільші надії НОК України покладає, звичайно, на фігуристів О. Баюл, В. Петренка, Романюк-Ярошенко, біятлоністів, Якушенко, Урбанського, Мухіна (сани), Шульгу і Костромитіна (ковзани) й ін. Одначе в спорті, підкреслив В. Борзов, заповідати перемоги — невдячна справа.

Після зимової Олімпіяди НОК України розпочне підготову до літньої Олімпіяди в Атланті. І знову доведеться переборювати нелегкі труднощі, адже треба буде проходити в різних ділянках спорту кваліфікаційні етапи, що є зв'язані зі значними фінансовими витратами. Щось покриє держава, але сподівання малі. І тут прийдеться прийти з допомогою українській діяспорі.

Після доповіді міністра ведучий зустрічі І. Винник провів останню точку програми, якою була збірка пожертв на підтримку для Олімпійської репрезентації України на літню Олімпіяду в Атланті.

Приємно, що ця збірка перевершила сподівання Комітету і навіть міністра В. Борзова. Протягом години присутні репрезентанти фінасових установ, організацій і особисто зложили коло 60,000 дол. Зібрані гроші будуть вложені на спеціяльне конто УККА і з тієї суми коло 4,000 дол. — на конто Фонду Відродження Спорту в Україні УСЦАК крім вже раніше переданих біля 8,000 дол. (збіркова листа УСЦАК, збірщик Р. Глушко), які пізніше будуть передані на згадані вище потреби НОК України.

Отець Лев закінчив зустріч молитвою і стрічкою колядки, що її відспівали всі присутні, „Глянь оком щирим, о Божий Сину".

ДОПОВІДЬ О. ЗІНКЕВИЧА В МІННЕАПОЛІСІ

Міннеаполіс, Мінн. — Комітет Допомоги Україні в Міннесоті влаштовує доповідь на тему „Вибори в Україні 1994: бути чи не бути нашій незалежності?", яку виголосить директор видавництва „Смолоскип" Осип Зінкевич. Доповідь відбудеться тут у суботу, 29-го січня, о год. 6-ій вечора в авдиторії парафії св. Михаїла.

Б. ЄЛЬЦИН ЗФОРМУВАВ АНТИРЕФОРМАТОРСЬКИЙ УРЯД

Москва. — Як інформує аґентство Ассошієйтед Пресс, президент Росії Боріс Єльцин остаточно зформував склад нового кабінету міністрів. В ньому головною силою будуть не реформатори, а консервативсти. Своїм указом Б. Єльцин вивів з уряду першого віцепрем'єр Єгора Ґайдара, віцепрем'єра Владіміра Шумейка, міністра фінансів Боріса Фьодорова, а ще три реформатори позбулися своїх постів заступників прем'єр-міністра.

Прем'єр-міністер Віктор Черномирдін, який раніше керував російською газовою промисловістю і ніколи не мав справи з політикою, після перемоги у виборах В. Жиріновського також зробив свій вибір. Саме він виступив проти наміру президента Б. Єльцина зберегти реформаторів у новому уряді країни. В. Черномирдін обстоює централізоване керівництво економікою, державні субсидії для промислових підприємств і колгоспів.

Коментуючи політичну орієнтацію членів нового кабінету міністрів, московська газета „Ізвєстія" пише, що „відтепер уряд реформ є мертвий".

З останніх московських повідомлень стало відомо, що на зформування антиреформаторського уряду відповідним чином негайно зареаґував курс російського рубля: в четвер, 20-го січня, по полудні за один доляр банки давали 1,826 рублів.

Департамент юстиції призначив незалежного прокуратора

Вашінґтон. — Як інформує аґентство Ассошієйтед Пресс, секретар департаменту юстиції Джанет Ріно прийняла рішення призначити незалежним прокуратором для розстеження давніших фінансових справ президента Билла Клінтона відомого нюйоркського правника Роберта Фіска. Як стверджує „Ню Йорк Таймс", кандидатура Р. Фіска не викличе ніяких заперечень ні з боку демократів, ні з боку республіканців. Газета нагадує, що в 1976 році президент-республіканець Джералд Форд призначив Р. Фіска федеральним прокуратором Манґеттену. Там він за роки своєї праці посадив за ґрати немало лідерів злочинного світу, в тому числі нюйоркського профспілкового провідника Ентоні Скотта і гарлемського торгівця наркотиками Лероя Барнса.

Р. Фіск декілька разів відмовлявся від постів, запропонованих йому президентами Роналдом Реґеном і Дж. Бушем. В останній час він є співвласником юридичної фірми Девіс, Полк енд Вордвелл на Волл-стріт.

Якщо на цей раз Р. Фіск прийме пропозицію, то наступним завданням Д. Ріно буде визначити для нього межі майбутнього розстеження. Відомо, що Білий Дім хоче обмежити розстеження зв'язками родини Клінтона зі збанкрутілою компанією Вайтвотер. Тим часом республіканці в Конґресі наполягають на вивченні також зв'язків Клінтонів зі збанкрутілим арканзоським банком Медісон. Його власник Джеймс МекДуґалл був разом з Б. Клінтоном співвласником компанії Вайтвотер.

В АМЕРИЦІ

ВІДМОВА БОББІ РЕЯ Інмена зайняти пост голови Пентаґону — новий удар по репутації президента Билла Клінтона, який нині стурбований тим, як зам'яти скандал з банком „Медісон" і компанією „Вайтвотер", якою він володів разом з Джеймсом МекДуґалом. Намагаючись відвести удар від Президента, Б. Інмен підкреслив, що між ним і Клінтоном нема ніяких розходжень. Прийняте рішення він пояснив тим, що „позитивні відгуки (в газетах) стали швидко мінятися на неґативні". Підкресливши, що він не має ніяких доказів, Інмен обвинуватив лідера республіканців у Сенаті Роберта Дола в тому, що той натравлює журналістів на нього. Він назвав ім'я Вілліяма Сефайра, політичного коментатора газети „Ню Йорк Таймс", який погодився нібито очолити ці напади. Р. Дол, дізнавшись, що Інмен обвинувачує його у змові, сказав: „Мабуть, добре, що він відкликав свою кандидатуру. Людині, якою опанували такі смішні фантазії, не місце бути керівником Пентаґону".

У ТЕКСАСІ ПОЧАВСЯ суд над 11-ма сектантами „Гілки Давидової". Всі 11 підсудних — десять чоловіків і одна жінка — обвинувачені у вбивстві співпрацівників правоохоронних органів і в підпільному виготовленні автоматичної зброї. Операція аґентів Бюра контролі за алькогольними напоями, тютюновими виробами і вогнепальною зброєю, які в лютому минулого року намагалися провести обшук в укріпленому маєтку сектантів, розташованому недалеко від тексаського міста Вейко, закінчилася повним провалом. Сектанти наперед знали про пляни аґентів і підготувалися до їх зустрічі. У стрілянині між аґентами і сектантами загинули чотири аґенти і 16 були поранені. Шість сектантів були вбиті. Після цього почався штурм „твердині духа", який тривав 51 день. В пожежі загинуло 80 сектантів. У цілілі сектанти і ті, які встигли залишити маєток до початку штурму, опинилися перед судом.

ГОЛОВА КОМІСІЇ міжнародних справ Палати Репрезентантів Лі Гамілтон та член Комісії закордонних зв'язків Сенату Ричард Луґар високо оцінили досягнуті у Москві домовлення. Л. Гамілтон назвав їх ще одним важливим кроком, який віддаляє нас від ери „холодної війни". За словами сен. Р. Луґара, з Москви надійшли „дуже добрі новини для світу і ЗСА".

ВИСТУПАЮЧИ У НЕДІЛЬНІЙ телевізійній програмі „Перед обличчям країни", високопоставлений республіканець у банківській комісії Палати Республіканців Джим Лич сказав, що фінансові справи президента Билла Клінтона повинен розслідувати не лише незалежний прокуратор, але й Конґрес. „Ми маємо справу не зі злочином, а з проблемою громадського довір'я, і до публічного розслідування в Конґресі більше довір'я, ніж до закритого розслідування незалежного прокуратора", — сказав Дж. Лич, який був одним з перших законодавців, які вимагали призначити незалежного прокуратора.

Коли побачимо тут фільм з Л. Демчук?

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Ще на початку листопада 1993 року ми писали у „Свободі" про прем'єру нового українського фільму в Києві, у якому одну з головних роль грає молода актриса із ЗСА Люба Демчук.

Це була перша велика роля у фільмі в її акторській кар'єрі, що вона щойно розпочинає із переїздом до Голивуду. Тому ще перед виїздом туди треба було її перехопити принаймні телефонічно, щоб довідатися дещо про успіхи прем'єри в Києві та можливості побачити фільм в ЗСА.

Прем'єра, як оповідає Л. Демчук, пройшла дуже успішно. Тут заслуга в першу чергу режисерки Тетяни Магар, яка зуміла підшукати новий, цікавий та актуальний сюжет і підібрати до нього міжнародну, добру обсаду.



Члени кінозйомчої групи підносять чарки з нагоди завершення фільму „Ніч питань", під час бенкету у домі „Кіно" в Києві. Зліва: Т. Магар — режисер, Світлана Рунцова — актриса, Л. Демчук — актриса, Олександер Мазепа — оператор постановки.

Фільм, що мав первісну назву „З Новим Роком, лікарю" коротко перед прем'єрою змінив її на „Ніч питань". У чепурній інформаційній листівці Т. Магар пише до глядачів: „Ми всі стомились. Ми стомились від політичної боротьби, від нескінченних та безнадійних чвар наших парляментаристів. Ми майже знищені Чорнобилем та гіперінфляцією... Просто незрозуміло, як ми живемо і чим ми живемо. Та, слово честі, фільм наш не про це. Навіть коли завалиться все, геть чисто все... Допоки існують він і вона, божественною аурою буде сяяти над ними велике слово Кохання. І найстрашніші муки — це муки неподіленого кохання. І найстрашніші муки — це муки неподільного кохання. І найбільша радість — коли ти кохаєш і кохають тебе. Про це наш фільм".

Фільм, якого прем'єра відбулася зі запрошеними гостями з міністерства культури, Уряду та критиками преси і телебачення, викликав видиме зацікавлення своїми інтернаціональними акторами і живим змістом.

Саме з уваги на це, що у фільмі виступають українські, російські та литовські актори, він, як розповідає Л. Демчук, мусів бути повною мірою „дубльований", що тепер для українських фільмів загально прийняте. Вона також стверджує, що хоч Україна має талановитих акторів та режисерів, немає доброї технології, бракує конечного матеріялу до виконання фільмів,

(Закінчення на стор. 4)

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні:
(202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.

За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

22-ге січня 1918 року — і тепер

Хоч дата проголошення Четвертого Універсалу Української Центральної Ради має на тлі нинішньої ситуації на Сході Европи тільки символічне значення, проте вона щороку спонукує до актуальних міркувань про минуле і сучасне. Призадумаймося на хвилину над порівнянням: що зроблено в Україні за часи її трилітнього існування у добі УЦРади й Гетьманату, себто в 1917—1920 рр. і що зроблено від референдуму 1-го грудня 1991 року по січень 1994 року? Як виглядала громадськість в Україні тоді і тепер? Чим найбільше може похвалитися Україна з 1917—20 років і з двох з половиною останніх років? Треба, очевидно, брати до уваги тодішній час і нинішній, бо найбільшою помилкою є судити минуле з сьогоднішньої точки зору, а не з тодішньої, коли тодішні люди творили діла.

На превеликий жаль, приходиться стверджувати, що тодішні українці над Дніпром (бо не було такої соборної України, як сьогодні) виявили куди кращий талант у різних ділянках. Розміри однієї статті не дозволяють на енциклопедичний огляд, але можна вказати на найбільш характеристичні моменти. Тодішня Україна не переживала понад 70-літнього періоду комуністичної окупації, який скривив психіку, скривив душі, вбив у двох поколіннях гордість свого „я", зате надхнув людей почуттям невольництва, сліпого послуху і вигоди, що хтось (партія!) дбає, дозволяє мізерно жити і не треба самому думати, як заробити на прожиток самому і своїй родині. Це частинно виправдує нинішніх українських людей на батьківщині. А втім, і тоді державна незалежність не впала з неба, як манна, і тодішні обставини були чи не трудніші для будови держави, як тепер. Бо русифікаторський режим за царату довів до того, що з вибухом Першої світової війни у 1914 році не було в Україні ані однієї української народної школи, ані однієї читальні „Просвіта", ані однієї української газети. І поки появився Четвертий Універсал з його сакраментальним проголошенням „Однині Українська Народна Республіка стає вільною і ні від кого незалежною державою" — прийшлося проголошувати попередні три універсали, починаючи від скромної вимоги автономії у межах російської великодержави. Але ставши „ні від кого незалежною", тодішня молода новітня українська держава створила власну валюту — гривну — з чудовим рисунком геніяльного графіка Юрія Нарбута. Створивши на швидку руку Дієву Армію УНР, при всіх її недоліках, — зразу введено в ній українську команду, створено українську військову термінологію, перебравши її від Українських Січових Стрільців з 1914 року.

Те саме стосується термінології Чорноморської фльоти. У вишколі піхоти було „струнко" і „спочинь", а не спершу російське наказування, і був „кружляк", а не „крайсер". Були в армії „підстаршини" і „старшини", а не „офіцери" і „старшина", як щось вище понад „офіцерами". Творено рідне шкільництво від передшкілля, українізовано першу гімназію у Києві. Першим українським університетом був університет у Кам'янці Подільському, за Гетьманату постала Українська Академія Наук і хоча її голова Володимир Вернадський у своєму вступному слові до однотомової „Історії України-Руси" Михайла Грушевського визнавав ще теорію триединої Руси, проте в Академії Наук панував дух „неодмінного секретаря" Агатангела Кримського.

У добі Центральної Ради панувала дурійка „соціялізму", за назвою, не за змістом, була ліцитація з большевиками у демагогічних гаслах. Але не було того скандального партійництва і того персонального амбіціонерства, які запанували у відродженій теперішній українській державі. Тоді українські люди знали, що таке організація, як треба організуватися і єднатися — за останніх поверх двох років ми того не бачили. 1-го грудня 1991 року було „тільки" 5 кандидатів на президента України, — тепер чуємо, що у нових виборах у червні 1994 року буде їх приблизно десять. Були за УНР отамани, які організували партизанку проти червоних та білих наїзників, але ніхто з них не посягав по владу над всією Україною. Тепер є в Україні одиниці, хворі амбіціонерством стати президентом. Чи буде краще?

Володимир Романюк,
Україна

ЧИ СТАНЕ ЄЛЬЦИН РОСІЙСЬКИМ ҐІНДЕНБУРҐОМ?

II

Ось недавно й екс-ґенсек КПСС товариш Ґорбачов, заднім числом, застеріг: з Жіріновським слід бути обережним; дарма, мовляв, недооцінювали та брали на кпини Володимира Вольфовича... Пізнувато висловилися, товаришу „генеральний конструктор перебудови", пізнувато. Бо процес, як то кажуть, пішов!..

М'яко кажучи, дивуєшся російським демократам: як же ж це вони — такі розумні та часто аж надто дотепні — не втямили, що після порядної забави, з політичними танцями та трунком, слід сподіватися гіркого похмілля? Притлумлені власною дітвацькою тріскотнявою та очманілі від змагань у можливостях порисуватися в засобах масової інформації, нічого по суті не обіцяючи до розпачу знидлим народним масам, демократи отіявно переоцінили потенціяли своїх, розпорошених у міжпартійних словесних баталіях, сил.

А що ж Володимир Вольфович? Він обіцяв. І обіцяв чимало. Обіцяв, і виграв!.. Тепер, мабуть, за чашкою гарної кави, тихенько посміхається над патетичною назвою політичного бльоку „Вибір Росії"...

Деякі ж мудрі мужі відверто знизують раменами: парадокс, мовляв!.. Та будьте таки мудрі, панове: жодного парадоксу в тому, що сталося, немає. Натомість мається результат холодної виважености та тверезого розрахунку. Без психопатій, до речі, ідіотії, біснуватости та бездарности. Он воно як.

Безумовно потерпівши конфузію, російська президентська команда не пропускає нині нагоди, аби не наголосити, що в результаті отої виборчої кампанії досягнуто найголовнішого: прийняття нової конституції Росії. А що таке конституція? Тим паче, в країні, яка подібні „основні закони" змінює, мов рукавички? Нічого, панове!

Неофашисти в Росії, каже дехто, прийшли до свого успіху на основі попередньо діючої комуністичної, по суті, конституції, а при нинішній ім, мовляв, не розкрутитися. Чи ж так-таки-так?.. Ні, панове: помиляєтеся. Гітлер також прийшов до влади конституційним шляхом. Прийшов, і... викинув той „основний закон" у кошик для сміття.

Дехто, відчуваю, хоче роздратовано запитати: для чого, мовляв, уся ця писанина? Яке, нарешті, має вона відношення до України?

Має відношення, панове, має. І зовсім безпосереднє. Хоча б тому, що наші доморощені політики, з їх „українською ментальністю", ось уже скільки пливуть за течією подій, що відбуваються у „старшого брата".

Має, панове, відношення. Бо мав той же Гітлер свого „партайґеноссе" Квіслінґа в Норвеґії та йому подібних коляборацїйних сателітів німецького фашизму. Мав і „п'яті колони" чи не в усіх закутинах плянети.

Має відношення! Бо наївно було б думати та сподіватися на те, що не має своїх квіслінґів і п'ятиколонників в Україні Володимир Вольфович. Тож додайте ще в амбіційності, гризіться між собою ще завзятіше, панове новократи; доти гризіть одне одного, поки всі найкращі (бо вони у вашої та лише у вашої партії!) ідеї не зіллються в ідею фікс! Дайте, панове політикани, можливість виграти „господіну" Жіріновському ще трохи часу, а вже Володимир Вольфович не пропустять нагоди, аби показати всім „кузькіну мать"!..

І ще. Нинішні негаразди наші стараємося затушувати зручною формулою: мовляв, як би там не було, а в Україні, наразі, обійшлося без крові! Наразі, так: обійшлося. І дай, Всемогутній Боже, аби Україна не бачила її ніколи! Але ж питається: навіщо на кожному кроці прилякувати народ отією кров'ю? Аби зручніше було вішати йому локшину на вуха?.. Квіслінґи ж, між тим, не дрімають.

...Притчею во язицех стала у нас вже крилата фраза: „Маємо те, що маємо". Безсумнівно, вислів цей — філософський і, виглядає, не без чорного гумору. Але ж того, що маємо, стає все менше й менше? Тож як би не довелося нам перефразовувати (вже без жодних інтонацій) отой афоризм. Скажімо, так: „Маємо те, чого вже зовсім не маємо". Тобто: маємо лише спомини про кілька років незалежности, а її самої — катма...

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про чесну виміну

Вже від довшого часу очі українців звернені на президента ЗСА Б. Клінтона і „нашого" Л. Кравчука, на їхні переговори відносно відречення України від ядерної зброї.

Остаточне підписання договору в Москві 14-го січня викликало сотні коментарів, політичних аналіз у світі, а зі сторони різних українських політичних партій — хвилю обурення і протесту.

І ось читаємо, що Л. Кравчук, повернувшись до Києва, скликав пресову конференцію, на якій вичислив по черзі усі блага, що їх має дістати Україна в заміну за смертоносну зброю. У всіх тих обіцянках, однак, сказано, що ґарантується Україні, але термін, коли це буде виконано і чи взагалі буде, покаже майбутнє.

Нема, отже, де правди діти: такі обіцянки Клінтона у відношенні до України мусять у всіх нас викликати певну резерву та сумніви, чи всі ґарантії будуть дотримані та ще коли.

Як неповажно ставиться американський Президент та його Уряд до українського питання, бачимо постійно. Навіть в останньому часі завважили ми це, коли українці зі ЗСА телефонували до Білого Дому перед поїздкою Клінтона до Москви в знак протесту проти дискримінації України і протеґування Росії. Як знаємо, телефоністки відмовлялися приймати наші протести або просто вилучали телефон. Напевно не робили вони того з власної ініціятиви, а за чиєюсь порадою. Це тільки один доказ ставлення Президента ЗСА до українців та справ України, а таких можна зареєструвати багато. Тому не дивно, що варті сумніву його обіцянки. Чи тепер поважно можна їх трактувати, чи можна на них взагалі надіятися?

Може б спробувати іншої методи заплати Україні за зброю масового знищення, а може не так заплати, як виміни? Така вимінна „чендж" дала дуже добрий вислід впровадженою недавно в Ню Йорку акцією „іграшки і харчові бонуси — за зброю". Правда, тут вимінюють звичайні кріси та револьвери, а не боєголовки, але все ж акція вдалася понад сподівання, і тепер її наслідують у різних стейтах. Населення масово віддає зброю, щоб дістати іграшки або харчі, і обидві сторони мають з того користь та вдоволення.

Чому ніхто не запропонує Клінтонові подібну акцію з Україною? Мовляв, „ви нам свої іграшки — а ми вам свої". Треба б лише домовитися, скільки за кожну боєголовку „відсипати" харчів.

Уява малює обох президентів в „акції". Кравчук тримає під пахою боєголовку, а Клінтон... величезну палку ковбаси. Що скажете на такий „чендж", запропонований Клінтонові?

Може він був би для нього більш до сприйняття, якщо б ще раз міг зустрітися з Кравчуком і, як пише „Ню Йорк Таймс" з 16-го січня, ще трішки „хильнути" доброї горілки, по якій у нього з'являється куди кращий гумор і яку радять йому вживати перед усіма пресовими конференціями та прийняттями відповідальних і важливих рішень.

За прийняття України до НАТО, гадаємо, що Президент України, за старим козацьким звичаєм, міг би „поставити" Клінтонові не менш ніж барило доброї оковитки з медом.

Тож „кришталева чара...", панове президенти. Віват! НАТО чи не „надо" — все одно!

О-КА

Іван Самійленко

АКТ НЕВМИРУЩОГО ІСТОРИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ

Дата 22-го січня 1918 року була, є і буде днем найбільшого національного свята і торжества. Її не зміг і ніколи вже не зможе знищити історичний ворог України.

Слова невмирущого IV Універсалу, проголошеного Українською Центральною Радою 22-го січня 1918 року, які сповіщали український народ, що „Однині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною державою українського народу", глибоко закарбовані в серцях і думах українського народу.

З проголошенням IV Універсалу в історії українського народу започаткована нова — третя доба державного відродження України. Цим актом Українська Народна Республіка офіційно порвала будь-яку залежність від імперської Росії. З проголошенням IV Універсалу Україна заманіфестувала перед світом принципову різницю в історично-духовому розвитку Росії і України. Росія ніколи не мала й не знала жадного дотику і впливу Великої хартії вольностей, ренесансу, реформації, декларації Незалежности та Закону прав людини і громадянина (Bill of Rights). Росія є країною, яка знає лише абсолютизм царів та большевицьку деспотію.

Натомість Україна мала зовсім інший суспільно-політичний і духовий шлях свого розвитку. Як відомо, Київська держава об'єднувала в собі греко-релігійну культурну традицію зі західньою суспільно-політичною культурою. Держава Київська носила в собі виразну печать духу свободи.

Такий дух домінував на Україні і за Гетьмансько-Козацької Доби аж до 1709 року, коли остаточно була знищена українська національна незалежність, а разом з тим і її Гетьмансько-Козацька Республіка з її демократично-державним устроєм.

Третя Доба українського державного відродження — Доба Української Народної Республіки 1917—1921 рр. поклала в основу свого державного будівництва природне право вільного самовизначення нації, що становить основну засаду свободи і демократії. Доказом цього є державноправні універсали і закони, що були прийняті Українською Центральною Радою та Всеукраїнським Національним Конгресом у квітні 1918 року, а зокрема текст Конституції УНРеспубліки, схвалений на останньому засіданні УЦРади 29-го квітня 1918 року під проводом Президента Михайла Грушевського.

Текст Конституції — основного закону УНРеспубліки, містив у собі 8 розділів і 83 параграфи. Конституція визначала державний устрій, право і вольності громадян УНР. Вона ґарантувала українському народові не жорстоку деспотію, т. зв. диктатуру пролетаріяту, яку встановила большевицька влада в совєтській Росії, а республіканську форму відновленої української держави з парляментарно-демократичним режимом. Конституція УНР була справжнім виявом волі українського народу до самостійного державного життя та синтезою найбільш прогресивних конституційних актів передових цивілізованих демократичних країн світу, зокрема Конституції ЗСА.

Хоч Конституція УНР і не є темою цієї статті, все ж таки варто підкреслити її основні риси. Конституція визначила верховним органом влади УНР Всенародні Збори (парлямент), які формують вищу виконавчу владу — Раду Міністрів та вищий судовий орган — Генеральний Суд УНР. Всенародні Збори вибираються загальним, рівним, безпосереднім, таємним і про-

(Закінчення на стор. 3)

Любарт І. Ліщинський

ЛИЦАР, „ДУФТА-КІНДЕР" І ЛЬВІВ

Як приємно в добу різноманітних стресів та негативних емоцій бути раптом заскоченим ніби „з-за рогу" чи, як казали у Львові, „з-за вінкля". Сталося то під час люстрації бібліотечних скарбів, де щораз більше зачудований погляд ковзав по книжкових хребтах, сигнованих знаними, а передусім дуже незнаними мені, пришельцеві з України, великої кількости імен жерців та жрекинь у храмі красного письменства та мемуаристики. Кожне нововідкрите ім'я збільшувало почуття розпачу і безмежного вимушеного неуцтва, бо все це багатство в найбільш примітивний спосіб було відібране в мого і наступних поколінь. У нас вкрали інформацію, що накопичувалася півстоліття поза межами України. Власне, в момент люстрацій книгозбірень починаємо шукати за авторами на цьому „грішному падолі" і тоді довідуємося про те, скільки їх уже лягло у „землю нових предків" без вороття. Скільки вже пішло у засвіти першорядних інтелектуалістів, знаменитих талантів, скільки ми вже ніколи не дістанемо до рук мемуарної спадщини. Власне тих людей треба було берегти і хоча б залишки того скарбу, що ще є, не втратити, не розтринькати безглуздо і бездумно, бож піде воно за попередніми і безслідно і без потомства згине. Незабутній Роман Купчинський твердив, що „якнайменше кількома поколіннями попадянок на приходствах" виплекано те, що становило генофонд галицької інтеліґенції з роду і пращурів.

Зваблений ґравюрою Гніздовського у чорному крузі, палає шукана мною чи десятками минулих поколінь віща квітка щастя, що цвіте лиш раз у Купальську ніч. Схопив журнал „Терем", а там на сторінках, як у 110 покоях, замешкав „пан над панами" — жартівник, поет і бард „втраченої невмирущости" міста Лева Богдан Нижанківський. Люди добрі, грім з ясного неба, аж тут у тиші Бабилону, дано тобі було почути незатертий смак твого рідного міста, його незів'ялий чар і атмосферу. Власне, у тому журналі знайшов те, чого шукав там, у рідних стінах та завулках. Шукав українського літературного вираження, здійсненого під пресією чару Львова. Так чути його, так писати про нього може лиш той, хто виріс у мурах Старого міста, навчився слухати його в камені заклятий подих. То може написати людина, що звучить як добре темперована струна. То є вираз закоханости „правдивого львов'янина", він ним був на всі сто процентів, а ми стали „львів'янами". Треба мати той „фасон", а тоді доля може тебе жбурляти де хоче, бо такому не зніме полуди з очей зачарованих тим дивом, замішаним на непересічній урбаністиці і непокірному ляндшафті. Його ти не позбудешся і навіть перед останнім кроком „у вічність". Вже у човні Харона ще будеш блукати його вулицями, де чутимеш відгомін цокоту копит, які несли за собою фіякри, що мов „летючі голляндці" тривожили спокій ночей. Згадаєш першу „рандку", освітлену лагідним світлом „ґазової ліхтарні".

За кожною сторінкою, як на викликуваній світлині, все чіткіше зарисовується людина, яка сумує за Львовом, а Львів сумний без нього. Він і його місто — то одне ціле. З-поміж рядків бухає жаром мистецьких дискусій і запахом кави цілої львівської кав'ярняної культури. Чути серенади, що виспівували львівські актори, поважно-гербовим левам при ратушевій брамі, що над ранком розсипалися з „Атляса" по хатах.

В тому місті кожен мав „свій фасон": пан меценас і пан аптекар, пані докторова і Кася. Пан „сендзя" мав і постерунковий, оба знали „фасон" і норов автентичного „батяра" і не милили Юзька з Клепарова чи Тонька з Личакова. А як з фасоном їздили трамваї! Кожному своє! Дайминато, пан меценас шалів у віденському вальсі, Юзько Цюхрай виживався у „танґу з присюдами" десь у кнайпі цьотки Марцінової. Однак на балю журналістів на Японській міг довідатися зацікавлений, скільки то є „чарівного цвіту по львівському світу". Невже це здмухав вітер часу і ніколи вже не повернеться воно до нашого рідного міста? Невже то залишиться у спогадах та імаґінаціях поета? Сподіваюся, що все таки частину того чару спакував він у свої „скитальські валізи", аби врятувати хоч щось від нівеляції і знищення. Можливо, тут тому і залишилися вони нерозпаковані, чекаючи часу повороту до рідного міста.

Гарячково летять сторінки далі й далі і все більше нуртує питання, хто він, той Бабай? Поет? Сатирик? Видно, все вкупі! Такий якийсь дивний творець на нашому ґрунті. Прецінь його творчість не має опертя у нашій сакраментальній „рустикальності". Однак можна предметом поетичного зворушення зробити бруківку, мури, вежі, вулиці і місяць, що відбивається не у ставку, а в ординарній міській калюжі. Яку треба мати сейсмічночутливу душу, аби з тої нашої „симфонії в камені" витягти на світ Божий душу того міста. Бабай пригорщами черпав поетичні експресії з холодного базальту лункої міської бруківки і глухого, здавалося б, ледь прикритого стріпцями іронії ностальгічного смутку скитальця-людини, що втратила свій дім. Той сакраментальний „кіндер" з Руської був прикутий як ґалерник ланцом спогадів і ввесь час намагався здалеку вздріти золотий хрест на шоломі Успенської дзвіниці. Зраненим птахом спогад його стукає у стіни рідного подвір'я, власне звідки, де ведуть три брами на три сторони світу, на три скитальчі дороги. Брама до Підвалля веде на схід. Та, що на Руську — на південь, а та через браму Ставропігії на Бляхарську, а звідти на Ринок і далі на захід, у невідомість. Далі, щораз далі, аж так далеко, що не видно золотого хреста дороговказу додому. Далеко занесла скитальця доля, але по віршах товчеться благання молитвою, тиха надія на поворот назад. Туди, щоб не зблудити дорогу, вкаже сяючий золотом хрест вежі Корнякта. Від вежі зачалася і там має скінчитися дорога скитальча. Звідти вже тільки рідні сходи до рідних дверей і стін. Там мешкає щастя спогаду і ніколи не стертий смак конфітур у безжурному дитинстві. Туди до світу рідних запахів і звуків не судилося досягнути життям, не судилося збутися мрії про відчинені двері і про те, щоб досхочу напитися стін дому. Глянути на них, аби вистачило на вічність, а тоді вже коміть головою, куди завгодно.

Дивний був цей Бабай! Люди просили в Бога і громадили дочасні добра, а він собі писав і носив у кишені „вічний квиток до Львова", який може уневажнити лиш кондуктор-смерть. Видно, той кондуктор заскоро прийшов, аби відібрати квиток на поворотну дорогу, а Бабай так хотів пройти ту знану напомацки дорогу, адже мусів назад повернути те, що зберіг в душі, у творчості і в тих своїх моральних „нерозпакованих валізах", що чекали, завжди готові до повороту, там на Руську, Підвальну чи на Личаків, туди, де б міг спочити навічно нам сумнорозмріяний бард. Защо кондуктор відібрав у нього квиток, прирікши на долю „вічного жида"? Не даймо йому, аби повік скитався „вічний львов'янин". Даймо йому змогу, щоби вже назавше над ним шумів личаківський некрополь. Богдан Нижанківський заслужив собі непроминаючою любов'ю до Львова, аби вже назовсім повернутися до свого міста.

P. S. Справила мені доля зустріти чи пізнати багато цікавих і непересічно яскравих особистостей за той відрізок життя, що його вже пройшов. Кого зустрів вдома, завдячую своєму батькові, який в силу обставин мусів усюди брати мене зі собою. Декого встиг пізнати вже тут, на Заході. На жаль, невпинно і невмолимо на моїх очах танули ряди цих незвичайних людей. І, як на мене, не бачу їм адекватної заміни. Чи взагалі їх можна замінити? Так склалося, що більшість зі знаних мені особисто і знаних з оповідей, містилися у стобарвній скрині пам'яті, ключа до якої мав мій батько Омелян Ліщинський. Що там були за раритети і барвно змальовані типи з львівських вулиць: батяри, вуличні музиканти і акробати, торгівці гар'ячими каштанами і власники смачних та запашних крамниць! Знані і люблені мешканцями оригінали і вар'яти, що вносили оживлення у розмірений плин життя. Живі славні портрети відомих і забутих мистців. Геттові

(Закінчення на стор. 3)

Попрощали проф. В. Барагуру

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В часі традиційної Різдв'яної зустрічі Екзекутиви Українського Народного Союзу, працівників і редакцій щоденника „Свобода" та „Українського Тижневика", попрощали ред. Володимира Барагуру, який пішов на пенсію з посту головного редактора дитячого журналу „Веселка" після 34 років безперервного редагування.



В. Барагура

В імені редакції „Свободи" говорив головний редактор Зенон Снилик, який сказав, що не прощає ред. В. Барагуру, а лише дякує йому за таку довгу наполегливу і відповідальну працю. Ред. В. Барагура, сказав ред. Снилик, може бути вдоволений, що у повних силах та здоров'ї, передає своє завдання у молодші руки і може слідкувати, як „Веселка" далі приносить радість соткам українських дітей. При тому зазначив ред. З. Снилик, проф. В. Барагура залишається дальше при праці, як дописувач до щоденника „Свобода".

У відповідь проф. В. Барагура признався, що було йому дуже важко попрощатися із своєю улюбленою „донею" — „Веселкою", якій він присвятив найкращі роки свого життя. Своє важке рішення покинути редагування „Веселки" він зробив, як заявив, з почуття громадської відповідальности, з уваги на змінені обставини так в Україні, як і на поселеннях. Вкінці побажав він новому редакторові Любі Дмитришин-Часто багато успіхів у її відповідальній праці.

У відповідь забрала слово Л. Дмитришин-Часто, яка подякувала проф. В. Барагурі за довір'я із переданням її посту редактора, як також подякувала за те, що він дав тверду основу для дитячого журналу, яку вона тепер може спокійно продовжати.

На закінчення присутні відспівали проф. В. Барагурі „Многая літа", бажаючи йому ще довгі роки тримати в руках журналістичне перо.

Відзначення патрона

З проголошенням самостійности України наша увага в більшості є звернена на допомогу для нашої знищеної батьківщини, щоб вона могла вийти на чисті води й стати в ряд з іншими вільними народами Европи. На ші імпрези дещо звузилися до відзначення історичних і державних річниць та до виступів мистецьких ансамблів з України.

Відзначення Архистратига Міхала, патрона Спілки Української Молоді Америки (СУМА), яке відбулося 14-го листопада 1993 року в Лос Анджелесі, відновило живучість нашої громади. Імпрезу відкрила Люба Кески, голова осередку СУМА в Лос Анджелесі, вона згадала про Архистрига Михаїла, як рівнож підкреслила, що гаслом СУМА на 1993 рік було „Живи Україно, для сили, правди і волі".

Перед нами являється понад 20 сумівок і сумівців в одностроях і під звуки мелодії „Живи Україно" деклямує юначка Кристаль Андот вірша Олександра Олеся „Живи Україно". Дальше слідує наказ на Свято Крут, рецитують вірші юначка Люба Гриців і Андрея Винник. Після того слідує пісня „Лебеді материнства" і „Писаний камінь" у виконанні цілого гурту молоді. Це була перша передобідна частина.

Отець митрат Петро Леськів поблагословив страви, які старанно приготовили члени осередку. Після обіду Л. Кески сказала, що дальша частина програми присвячена нашим поетам, а саме Лесі Українці, В. Симоненкові і В. Стусові. Згадку про Лесю Українку переплітено віршами, які декямували Наталка Стадник, Соломія Луцейко і Ірена Стадник. Коротке слово про В. Симоненка, переплатене уривками з його творів, подала Ела Мойсієнко, дальше пісня до слів В. Симоненка „Люди", музика О. Кузишина, виконана цілим гуртом СУМА. Про поета В. Стуса коротке слово з цитатами його віршів виголосила Е. Мойсієнко. У дальшій частині програми слідувала пісня „Україно" на слова і музику співака і композитора Т. Петриненка, деклямацію вірша В. Стуса виконала Івет Лєбре, на закінчення пісня „Помилуй Господи" слова і музика Т. Петриненка.

Національним славнем закінчено програму вечора.

Павло Білецький

Проф. Ю. Книш очолив Наукову Раду при СКУ

Торонто. — Загальні збори Наукової Ради при СКВУ відбулися під кінець 1993 року в готелі Гарбор Касл в Торонто. З уваги на захворіння голови Наукової Ради проф. Василя Омельченка, зборами провадив проф. Любомир Винар, голова Номінаційної комісії Наукової Ради і також її колишній голова.

У принципі вирішено передати керівництво Наукової Ради, як координаційного тіла українського наукового життя в діяспорі, Канаді. До VI Конгресу СКВУ чотири рази головами Наукової Ради були наукові діячі з ЗСА, які рівночасно репрезентували наукові установи, а саме проф. Ярослав Падох (два рази від НТША), проф. Любомир Винар (один раз від УІТ) і проф. Василь Омельченко (один раз від УВАН у ЗСА). Тепер прийшла черга на Канаду. Наукову Раду при СКВУ очолив д-р Юрій Книш, професор політичних наук Манітобського університету і віцепрезидент УВАН у Канаді. Заступником голови став проф. В. Омельченко, віцепрезидент УВАН у ЗСА, а секретарем мгр Орися Трач з Вінніпегу. На зборах обговорено також справу нового стуатуту (головою Статутової комісії був проф. Дмитро Штогрин).

Предсідник зборів на основі дискусії і звітів з діяльности зробив підсумки, які зводилися до трьох основних справ: Наукова Рада сьогодні може сповнити вийняткову ролю, як координаційне тіло наукових установ в діяспорі і позитивно вплинути на розвиток українського наукового життя в Україні і діяспорі; в короткому часі нова Управа повинна різіслати запитник до її членів відносно думок про дальшу її працю на різних континентах; треба в якнайкоротшому часі змінити статут НР і його доповнити, щоб він віддзеркалював теперішню ситуацію наукового життя в діяспорі і Україні.

Проф. Любомир Винар також наголосив потребу допомоги Українському Вільному Університеті в Мюнхені і програмі українознавства при Іллинойському університеті. Голова зборів подав звіт з нових виборів Управи Наукової Ради на пленарній сесії конгресу СКУ.

СТАЛО ВІДОМО, що вслід за Єґором Ґайдарем відмовився від посту міністра фінансів у новому російському уряді Боріс Фьодоров. Коли прем'єр Віктор Черномирдін запропонував йому залишитися на чолі цього важливого міністерства, Б. Фьодоров висунув умовою резиґнацію віцепрем'єра Алєксандра Заверухи і голови Центрального банку Віктора Ґеращенка. Цієї вимоги В. Черномирдін ни прийняв, а тому Б. Фьодоров відмовився увійти до уряду. Виглядає, що новий російський уряд залишиться без жодного реформатора.

ЗЕМЛЕТРУС СИЛОЮ до трьох ступенів за скалею Ріхтера стався цими днями в північнозахідній частині Німеччини. Як повідомляють спеціялісти геофізичного інституту в Карльсруе, епіцентр поштовху знаходився поблизу озера Бодензе. Свідчень про спричинені землетрусом зруйнування не подано.

Лицар, „Дуфта-Кіндер" і Львів

(Закінчення зі стор. 2)

карнавали та звичаї. В сумі, Львів перед Першою світовою війною і в час міжвоєнний. Все було цікаво, майже казково і дуже виразно. Однак пішли у вічність батькові колеги, а за ним пішов мій незабутній Чічероне по красі надвечірнього міста. Ключ від скрині пішов за ним. Як мені часом до безтями треба того ключа, аби дійти до дна чарівної скрині. Видно, тому для мене таким громом з ясного неба стала творчість Бабая, родом з тої татової скрині. ... Може все написане не зовсім збігається з оригіналом, з Бабаєм, якого всі знали за життя. Я його не встиг пізнати, бо надто пізно відкрили для мене фіртку сюди. Він, на жаль, вийшов назустріч вічності іншими дверима 18-го січня 1986 року. Я собі такого Бабая „вичитав" з-поміж рядків його творів, виконцептував з поезії, зродженої зі спогадів рідних стін. Маю лиш ту потіху, що хоч так можу збагнути поета, що вродився з подиву для свого рідного гнізда і ніколи не зрікся „фасону". Майстер красного слова, єдиний у трьох іпостасях Нижанківський—Дуфта—Бабай. Свідомість того, що я, можливо, здобув собі його Львів робить мене багатшим від Креза. Спроба засвоїти і зглибити саме його писання має бути для мене як „*memento*" і мабуть не дасть мені воно „розпакувати валізи".

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів
371-го ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ, ТОВАРИСТВА ЗАПОРОЖСЬКА СІЧ
у ВИППАНІ, Н.Дж.

З днем 1-го лютого 1994-го року обов'язки секретаря 371-го Відділу УНСоюзу перебирає ЯРЕМА РАКОЧИЙ. Просимо звертатися у всіх справах членства і забезпечення та вплачувати вкладки на адресу:

Yarema Rakoczy
40 Reynolds Ave.
Whippany, N.J. 07981-1228
телефон: (201) 428-1091

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВИЙ ЗБІРНИК

НАРИС ІСТОРІЇ КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ в ТОРОНТО

У ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА НА УКРАЇНІ СТОЛІТТЯ ПОСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ В КАНАДІ І П'ЯТДЕСЯТИРІЧЧЯ ВІДДІЛУ КУК В ТОРОНТО

Редактор Василь Дідюк

Видання Конґресу Українців Канади в Торонто, 1991, друком Бескид Ґрафікс, стор. 589. Тверда обкладинка, ціна 40.00 дол.

Можна набувати у книгарні Свободи
Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані допучити до ціни 7% продажного податку

Управа 7-го Відділу ООЛ в Джерзі Сіті

запрошує на

„ЗАПУСНУ ЗАБАВУ"

яка відбудеться

в суботу 5-го лютого 1994 р.

початок о год. 9-ій веч.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ в Джерзі Сіті при

90-96 Fleet Str.

До танців гратиме оркестра

„ЖУРАВЛІ"

• У програмі: виграші, несподіванки, смачний буфет

Столи замовляти на число телефону (201) 458-0018
або (201(451-4378

УПРАВА

Акт...

(Закінчення зі стор. 2)

порційним голосуванням. Громадяни в УНР рівні у своїх громадських і політичних правах. Кожна національна меншина має право на національно-персональну автономію.

Студіюючи конституційні акти УНР, ми бачимо той державний міцний фундамент для існування і розбудови справжньої народоправної української держави. В Україні засновується Державний Банк, запроваджується українська грошова валюта — гривня; проводиться українізація державних і освітніх установ; опрацьовується запровадження земельної реформи, опертої на трудовій приватній власності на землю.

І як не дивно, що після двостолітньої війни з гаком, колоніяльної неволі і чотирирічної виснажаючої Першої світової війни, на Україні спонтанно відроджуються історичні традиції козацької гетьманщини. Формуються полки і дивізії славних гетьманів Сагайдачного, Полуботка, Мазепи, Богдана Хмельницького та інших. Появляються червоні жупани, бунчуки і навіть лицарські „оселедці" на головах козаків XX століття. Вони відображали в собі велич минулого України. Душею і будівничим цих збройних сил УНР був, від початку й до кінця, далекозорий геній Головний Отаман Симон Петлюра. Він бачив у збройних силах УНР надійну охорону кордонів молодої держави, як рівно ж і важливий фактор для визначення за Україною міжнародного державноправного статуту. Надзвичайно важливим є і той факт, після проголошення незалежности України і Конституції УНР Україну визнали 32 країни світу, в тому числі і Совєтська Росія.

Однією з важливіших подій тієї доби була і злука всіх українських земель, завершена „Універсалом про Українську Соборність" 22-го січня 1919 року, яку 23-го січня 1919 року ратифікував Конгрес Трудового Народу в Києві.

Тут сказано лише уривчасто про конституційний устрій УНР та державне будівництво в Україні після проголошення незалежности 22-го січня 1918 року. То були часи великого національного і політичного здвигу — піднесення, а разом з тим і болючого упадку. Для глибшого зрозуміння подій тієї доби і сучасного стану в Україні, варто пригадати кілька важливих подій і обставин. По перше, Національно-Визвольна Революція на Україні 1917 року піднялася спонтанно і не підготовленою, а одночасно в тяжких і несприятливих умовах, як внутрі самої України, так і назовні для здійснення великих плянів побудови державної незалежности. Подруге, пам'ятаймо, що в той час існували п'ять колоніяльних імперій у світі, а шостою була Російська імперія. Антанта вважала українську проблему „внутрішньою проблемою Росії". По третє, пам'ятаймо також, що ідея комунізму в 1917—1921 рр., і навіть до 1930-их років була моделем і надією майбутнього. Завдяки цьому московсько-большевицька аґентура зуміла просякнути Україну для сіяння розкладової комуністичної пропаґанди та анархії в тилу України. Почетверте, Рада Народних Комісарів у Москві, з пропаґандивною ціллю, 18-го грудня 1917 року офіційно визнала повну державну незалежність УНР, а через кілька днів пізніше проголосила збройну війну Україні. Для здійснення своїх агресивних плянів в Україні большевицька Москва творить свій відданий совєтський уряд в Харкові, а 18-го січня 1918 року розпочинає масову офензиву з головним ударом її на столицю УНР — Київ. Поп'яте, Україна мала того часу вісім політичних партій, які не завжди були між собою у повній згоді. Тут до речі треба подумати, а скільки партій має сучасна Україна, в т. ч. і комуністичну?! Шосте, УНРеспубліка того часу також не мала того, що має сучасна Україна, а це великої національно-свідомої політичної еміґрації у вільному світі, що має не абияке морально-політичне і навіть економічне значення.

Підсумовуючи сказане, крім всього іншого, ми бачимо, що Національно-Визвольна Революція 1917—1920 років відбувалася на Україні „в огні і бурі" визвольних змагань, а одночасно в постійній війні з жорстоким аґресором півночі— большевицькою Москвою.

Відзначення великого національного свята 22-го січня нині відбувається в умовах мирного державного будівництва незалежної України. В першу річницю цієї незалежности, 24-го серпня 1992 року, Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі урочисто передав свої повновластя владі теперішньої незалежної України. В заключній промові цієї церемонії Президент Леонід Кравчук сказав: „Сьогодні ми приймаємо документи, приймаємо одзнаки тої держави (ДЦ УНР—І.С.), цим самим підкреслюємо, що свій родовід продовжуємо від Української Народної Республіки, а до цього від тих часів, від тих історичних часів, які надають нам силу і велич нашому народові". Чи ж справді так? Це тяжка і болюча тема. Про неї іншим разом.

Все ж варто пригадати слова І Президента УНРеспубліки проф. Михайла Грушевського, який сказав: „Помилки нам потомство пробачить. Становище надто трудне, а досвід і приготування наше мале. Це не наша вина, що ми чогось не розуміємо, але відчути вагу моменту, потребу координації і організації, підпорядкування всіх своїх сил вимогам сеї хвилі — се наш обов'язок, і ухилення від нього не пробачить нам потомство. Се та вина, яка не може бути пробачена".

Ці слова Михайла Грушевського кличуть сьогодні, в часи глибокої кризи України, всіх, кому дорога Україна: „Єднайтеся! Борітеся — поборете!"

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок 3-го січня 1994 р. відійшов у вічність

бл. п.

ПЕТРО БАЗИЛЕВСЬКИЙ

ПОХОРОН 8-го січня 1994 р. з похоронного заведення Senko на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишив у смутку:
дружину — АЛЕКСАНДРУ
дітей — АЛЕКСАНДРУ, ЛІДІЮ І ІГОРЯ

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ділиться сумною вісткою із нашими членами, професорами і студентами Українського Вільного Університету та українською громадою, що в неділю 9-го січня 1994 року відійшов у вічність на 65-му році життя в Тернополі

бл. п.

МИКОЛА ҐОЙ

брат нашого довголітнього голови проф. д-ра Петра Ґоя

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Тернополі, а опісля тіло покійного перевезено до рідного села Михайлівки і похоронено біля батьків.

Родині покійного складаємо найглибші вислови співчуття

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

Ділимося сумною вісткою, що 13-го січня 1994 р. в Ірвінґтоні, Н.Дж. на 80-му році життя відійшов у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ВУЙКО І БРАТ

бл. п.

ПАВЛО СТЕЦИНА

ПАРАСТАС відбувся у похоронному заведенні „Литвин і Литвин" в Юніон Н.Дж. в понеділок 17-го січня о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН у вівторок о год. 9:30 ранку з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж. на цвинтар Голівуд, Юніон.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — АННУ
синів — ЮРКА з дружиною ЛЕСЕЮ та синами ПАВЛОМ І МАРКОМ
— МИХАЙЛА
брата — ОЛЕКСУ з дружиною МАРҐАРЕТ з дітьми ОЛЕСЕМ І МАРІЙКОЮ
сестру — АННУ з родиною в Україні

Замість квітів на свіжу могилу покійного родина просить складати пожертви на католицьку духовну семінарію у Львові

Ділимося сумною вісткою, що 18-го січня 1994 року у Дітройті упокоївся у Бозі на 83-му році життя член Уряду Карпатської України, письменник, редактор і видатний пластовий і суспільно-громадський діяч

бл. п.

МИХАЙЛО БАЖАНСЬКИЙ

ПАНАХИДА відбудеться в понеділок 24-го січня 1994 р., ПОХОРОННІ відправи у вівторок 25-го січня 1994 р. з церкви Непорочного Зачаття в Гемтремку, Н. Й.

ПРИЯТЕЛІ

Кореспонденцію просимо спрямовувати на адресу:
ЗЕНОН ВАСИЛЬКЕВИЧ
3817 Дора Драйв, Воррен, Миш. 48091

Президія УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ складає щиру подяку всім, що замість квітів на свіжу могилу нашого НЕЗАСТУПИМОГО ЧЛЕНА ПРЕЗИДІЇ

бл. п.

РОМАНА ДАНИЛЮКА

зложили свої щедрі пожертви на „ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ" при УАКРаді

125 дол. Крамарчук Лідія з родиною;
по 100 дол. Котлярі С. М. С. і Шумель С., Менцінські О. і С. Пастушенко М., інж. Ярош Е. і М.;
по 50 дол. „Адасько", Борковські Р. і М., Гвадзки І. і Н. Ґої П. і Л., Демчук А., ДіРеста Е. і Д., Дячуки В. і У., Закревські А. і П. Косовичі Д. і С., Олесницький Ю., Пастушенки Я. і Н., д-р Самотулка Т. і Д., Серант І. і С., Стахів Є. і М. та Тиханські Е. і О.
по 40 дол. Костирки Р. і Я. та Ліщинські Д. і О.;
30 дол. зложили Палій Я. і М.;
по 25 дол. Василькевичі З. і Л., Корбутяк Д., Крамарчук Ірина, Навроцькі Ю. і Х., Никифоруки В. і З., Фіцалович Лідія та д-ри Шебунчаки Б. і С.;
по 20 дол. Древницькі Т. і Д., Процик В. та Слюк В. і Б.
Разом .... 1,575 дол.

Ще раз дякуємо шановним жертводавцям!

Опечаленій родині від Президії та членів УАКРади, складаємо найщиріші співчуття.

За Президію УАКРади:
ІВАН ОЛЕКСИН, заступаючий голову
АНДРІЙ ШЕВЧЕНКО, скарбник

Ділимося сумною вісткою із членами ОУН і всією українською громадою в Україні і на чужині, що в дні 6-го січня 1994 р. навечер'я Різдва Христового помер в Чикаґо, ЗСА на 89-му році життя та невтомної праці для української визвольної справи

сл. п.

інженер

ЮРІЙ ДАЧИШИН

видатний націоналістичний діяч, член УВО, член ОУН, довголітній в'язень польських тюрем, засуджений до смертної кари із заміною до досмертної тюрми. Вийшовши на волю на початку 2-ої Світової війни, продовжував працю на громадсько-політичному відтинку на еміґрації в Кракові і Німеччині, а згодом на постійному місці поселення в Чикаґо до останніх днів свого трудолюбивого життя.

Заупокійні і ПОХОРОННІ відправи відбулись дня 10-го січня 1994 р. під проводом Високо-Преосвященного Владики Інокентія Лотоцького і численного духовенства та при численній участі української громади та друзів Покійного. Від імені ПУН прощав Покійного ред. Юрій Карманін.

Цією дорогою складаємо дружині, доньці та родині покійного наші найглибші співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ПРОВІД УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

ШАНОВНІ БАТЬКИ! ДБАЙТЕ, ЩОБ ВАШІ ДІТИ НЕ ЗАБУЛИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ „ВЕСЕЛКА", ВІН ДОПОМОЖЕ ВАМ!

КРАМНИЦЯ
Український "БАЗАР"
1082 Springfield Ave.
Irvington, N.J. 07111
тел. (201) 374-6446
виходить з бізнесу
і оголошує
"ВИПРОДАЖ"
на нитки до вишивання картки, писанки, светри, спіднє білля, хустки, зимовий одяг.
В СПРАВАХ ПАЧОК ДО УКРАЇНИ
просимо тел.: до фірми „КОБЗА"
Tel. (416) 253-1871



OKSANA TRAVEL
1111 E. Elizabeth Ave., Linden, NJ 07036
Tel: (908) 925-9737

Пропонуємо авіаквитки:
Ню Йорк - Київ - Ню Йорк
Round Trip $ 545.00 One Way $ 310.00
Київ - Ню Йорк - Київ
Round Trip $ 595.00 One Way $ 340.00
Ню Йорк - Львів - Ню Йорк
Round Trip $ 590.00
Fax: (908) 925-3724
Ціни дійсні до 31 березня 1994 року. Податок не врахований

Коли побачимо...

(Закінчення зі стор. 1)

передусім немає чим платити акторам і робітникам, а Уряд не є щедрий на таку ціль.

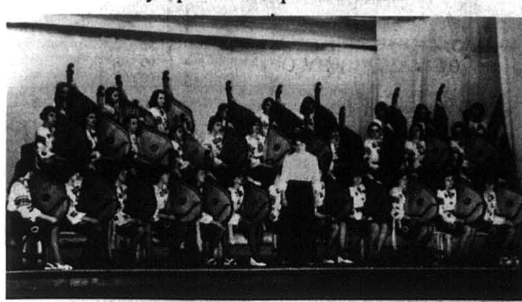
Фільм „Ніч питань" постав і завершився тільки завдяки приватній помочі закарпатської фірми „Конвет", якої директор Сергій Коваль став продюсером.

Через трудні теперішні обставини в Україні, продюсер і режисер хочуть якнайскоріше підготовити фільм до виставлення його в ЗСА та Канаді із американськими підзаголовками і надіються, що це сповниться вже весною цього року. Значить, фільм покажуть скоріше для публіки тут, як в Україні.

Тим часом наша молода фільмова зірка переїхала до Голивуду, де має вже свого агента і дісталася до юнії фільмових акторів, що відкриває її шлях до дальшої праці. Зі собою взяла одну копію фільму „Ніч питань", щоб показати зацікавленим нею режисерам. Вона повна завзяття і після майже п'яти місяців праці у Києві — готова до всіх трудів і нових переживань.

А ми тут будемо чекати, коли перший такий український фільм із української студії буде висвітлений у американських кінах.

Зустріч з кобзарями Ковеля



Ансамбль бандуристок Ковельської музичної школи та його керівник Надія Маслечко.

Вертаємо з відвідин Камінь-Каширська. Цілий час їдемо чудовою лісистою дорогою. По обох боках — непрохідний ліс. По дорозі зустрічаємо цікаві написи про збереження природи. Раптом водій зупиняє авто і пропонує піти в ліс по гриби, бо ці місця він добре знає. Зупиняємося і розпорошуємось в різні сторони. Спочатку ми не думали тут довго зупинятися, але попали саме після дощу, і грибів було дуже багато. Тут ми затрималися добрих дві години, любувалися красою природи. Наповнивши торби, вирушаємо далі в дорогу. Незабаром на ближаємось до Ковеля.

Місто Ковель розташоване в низині над рікою Турією, яка протікає кількома рукавами, формуючи кілька сухих островів. І власне на одному такому острові постав Ковель. Ще в 1518 році польський король Жиґмонт надав Ковелеві магдебурзьке право і запровадив там ярмарки. Згідно з тим правом місто Ковель мало свою окрему управу на чолі з бурмістром.

Згідно з документом з XVI ст., який є цікавий тим, що був написаний староукраїнською мовою, яка була тоді мовою міських управ та дипломатичною, кожний ремісник мусів давати на церкву і лічницю „камінь воску".

У першій половині XVI ст. у Ковелі була школа, в якій учитель одержував „третій гріш" на своє утримання. В тому часі існував також притулок для бідних і старців. У місті було кілька церков. Пізніше побудовано Благовіщенську церкву. Щодо будівель, то вони були виключно дерев'яні.

Дальша доля цього міста стає незавидною. Міщани з браку заробітків покидають центр міста. Головним предметом торгівлі було дерево, яке, як і в давні часи, сплавляли рікою Турією до Гданська.

Нарешті приїжджаємо до Ковеля. Відразу заїжджаємо до музичної школи, де має бути виступ капелі. Тут зустрічаємо керівника Надію Маслечко. По всіх коридорах видно бандуристів, які приготовляють інструменти. Заходимо до канцелярії і починаємо розмову. Довідуємось, що культурні і духовні потреби населення Ковеля забезпечують народний дім ім. Т. Шевченка, будинок вчителя і музична школа. Ті установи ведуть перед у культурному відродженні міста.

Найбільшою подією було відкриття в 1956 році музичної школи. Від того часу до джерела мистецтва, рідної української пісні, можуть доторкнутись найменші — діти міста. Бандура почала існувати від 1960 року, коли до Ковеля переїхала випускниця Київської консерваторії Ліля Майданська. Вона відразу постаралася, щоб був відкритий курс бандури. Відразу постав ансамбль бандуристів, який дуже швидко вийшов на сцену і почав виступати на різних концертах.

В 1969 році кобзарську працю перебрала випускниця Львівської консерваторії ім. М. Лисенка Надія Маслечко. Вона заступила Майданську, яка виїхала на інше місце праці. За ці часи кляса бандури зросла до невпізнання кількісно і якісно. З усіх груп, які існували при музичній школі, бандуристів було найбільше. Підвищився професійний і виконавський рівень. В репертуарі були здебільша українські народні пісні, думи, твори сучасних композиторів, інструментальні твори. При виконанні інструментальних творів керівник доповнює тембри цимбалів і сопілки.

Ансамбль бандуристок при Ковельській музичній школі є окрасою багатьох концертів цього міста. Він виступав з великим успіхом на оглядах художньої самодіяльности в обласному центрі. Торік на святі кобзарського мистецтва зайняв перше місце. Багато сумлінної праці в цей ансамбль вкладає Надія Маслечко. Щороку на початку навчального року ансамбль поповнюється новими учнями. Тут формується добрий колектив викладачів-бандуристів, відданих кобзарській справі.

За час існування школу закінчило понад 200 бандуристів, з них продовжували музичну освіту найменше 50, і сьогодні вони працюють викладачами бандури по різних куточках України і навіть за кордоном.

Окремі досвідчені члени ковельського ансамблю вже двічі об'їхали українські громади Америки і Канади.

Ми прослухали майже двогодинний концерт, програма якого складалася з народних пісень, дум, виступів окремих солістів, родинного тріо, яке виконало пісні на високому рівні.

М. Чорний-Досінчук

Зимовий табір на сумівській оселі

У понеділок, 27-го грудня 1993 року відбулося відкриття відновленого сумівського зимового табору. На цьогорічному таборі, який проходив під кличем: „В єдності сила народу", прибули учасники з різних сторін Канади та Америки. Учасники поприїжджали з таких міст: Ню Йорк, Монтреаль, Філядельфія, Пассейк, Торонто та Оттава.

Програма зимового табору включала лекції, дискусії та екскурсії. Теми, які порушувалось на таборі: „Сучасна Україна" (Роня Лозинська), „Голод 1932-1933" (Р. Лозинська), „Розвиток української культури" (Вірлана Ткач), „Співпраця України з діяспорою в культурній ділянці" (В. Ткач), „Парляментарні вибори України 1994" (Петро Шміґель), „Українська закордонна політика" (Олександер Моцик, перший секретар Постійного Представництва України в ООН), „Роля Української Місії в ООН" (О. Моцик), „СНД і Україна" (Богдан Ґогусь), „Історична база для сучасної України" (Ніна Каравананська), „Економічний стан в Україні" (Лариса Кий), „Закордонна Інвестиція в Україні" (Л. Кий), „Розвиток Церков в Україні" (о. Роман Мірчук), „Християнство" (о. Мірчук), „Політичні партії" (Микола Грицков'ян), „Течії націоналізму" (М. Грицков'ян).

Крім доповідей, учасники мали змогу спільно відбути та символічно присвятити Ялинку духовим стихіям минулих, сучасних та майбутніх років. Під час табору відбулася святочна ватра присвячена жертвам голоду 1932-1933 років. Рівнож на таборі відбулися веселі товариські вечори, зимові екскурсії, колядування.

Політично-ідеологічний зимовий табір закінчився в четвер 31-го грудня 1993 року зворушливою молитвою на сумівській могилі присвяченій героям визвольної боротьби українського народу.

Ліда Микитин

Маємо на складі ще деякий запас книжки
Кляренса Меннінґа
Clarence A. Manning: UKRAINE UNDER THE SOVIETS
Published by Bookman Associates, New York, 1953, printed by Record Press, New York City, pp 223. Price: hard cover $10.00
Можна набути в книгарні Свободи.
Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує 6% продажного податку

Харчові гостинці ОКСАНИ - найкращі Великодні дарунки для родини в Україні !



A	
Мука	25 Lb
Цукор	20 Lb
Риж	20 Lb
Макарони	5 Lb
Шинка	2 Lb
Заг. вага	75 Lb
$ 108.00	

N	
М'ясо сніданкове	4 Lb
Сардини в томаті	3 Lb
Сухе молоко	2 Lb
Рослинна олія	1 Gal
Шинка	3 Lb
Макарони	6 Lb
Риж	20 Lb
Загальна вага	53 Lb
$ 105.00	

C	
Мука	50 Lb
Цукор	50 Lb
Риж	20 Lb
Макарони	5 Lb
Шинка	3 Lb
М'ясо сніданкове	5/12 Oz
Воловина	5/12 Oz
Кава	08 oz
Чай	100 pcs
Заг. вага	147 Lb
$ 192.00	

R	
Мука	25 Lb
Цукор	25 Lb
Рослинна олія	1 Gal
Шинка	7 Lb
Воловина	4 Lb
Кріско	6 Lb
Макарони	6 Lb
Чай	08 Oz
Кава	08 Oz
Шоколад	5 pcs
Заг. вага	93 Lb
$ 164.00	

Ґіґант	
Шинка	6 Lb
Салямі	3 Lb
Воловина	3 Lb
Курячі парівки	1 Lb
Сардини в томаті	3 Lb
Курячі зупки	12/24p
Макарони	5 Lb
Рослинна олія	1 Gal
Риж	20 Lb
Кріско	6 Lb
Чорний перець	1 Lb
Муштарда	1.5 Lb
Оливки	1 Lb
Кетчуп	2 Lb
Курячі бульйони	13 Oz
Сухе молоко	2 Lb
Шоколадний сироп	1.5 Lb
Рудзинки	2 Lb
Кава	2.5 Lb
Какао	1 Lb
Чай	1 Lb
Цукор-пудра	2 Lb
Горіхове масло	2.5 Lb
Жувачки	1 Lb
Тістечка	3 Lb
Заг. вага	105 Lb
$ 248.00	

M	
М'ясо сніданкове	7.5 Lb
Сардини в томаті	3 Lb
Шинка	3 Lb
Воловина	3 Lb
Курячі парівки	1 Lb
Курячі зупки	12/24p
Салямі	3 Lb
Муштарда	1.5 Lb
Заг. вага	32 Lb
$ 99.00	

G	
Манка	100 Lb
Гречка	50 Lb
Риж	20 Lb
Цукор	25 Lb
Мука	25 Lb
Рослинна олія	1 Gal
М'ясні вироби	7.5 Lb
Кріско	6 Lb
Кава	08 Oz
Чай	08 Oz
Заг. вага	250 Lb
$ 280.00	

B	
Тістечка	3 Lb
Горіхове масло	2.5 Lb
Шоколад-сироп	1.5 Lb
Цукор-пудра	2 Lb
Суха сметана	2 Lb
Рудзинки	2 Lb
Чай	1.5 Lb
Кава	2.5 Lb
Солодкі сливки	1 Lb
Жувачки	1 Lb
Заг. вага	24 Lb
$ 82.00	

S	
Гречка	50 Lb
Твердий сир	5 Lb
Риж	20 Lb
Рослинна олія	1 Gal
М'ясні вироби	7.5 Lb
Кріско	6 Lb
Кава	08 Oz
Чай	08 Oz
Заг. вага	108 Lb
~~$ 238.00~~ $ 195.00	

O	
Гречка	10 Lb
Манка	10 Lb
Вівсянка	10 Lb
Макарони	5 Lb
Шинка	3 Lb
Кава	08 Oz
Цукорки	2 Lb
Заг. вага	46 Lb
$ 97.00.	

OKSANA INT'L TRADE, INC.
1111 E. Elizabeth Ave
Linden, NJ 07036
TEL: 908 925 0717
We Accept All Credit Cards
Працюємо Пон-П'ят 9-6, Суб 10-3



СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

ATTENTION SKIERS!
Come to "SOYUZIVKA" and enjoy our warmth and hospitality

- Overnight accommodations $50 standard / $60 deluxe rooms (Including tips and taxes), meals extra.
- Go CROSS COUNTRY / SKIING at neighbouring MINNEWASKA STATE PARK with 40 miles of groomed trails. Entrance fee: $5.00 per adult, 4.00 per child. Ski rentals, on weekends only — $18.00.
- Downhill skiing at BIG VANILLA and HOLIDAY MOUNTAIN, approximately 30 minutes away from "Soyuzivka".
- HUNTER MTN & SKI WINDHAM 90 minutes from "Soyuzivka".

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerhonkson, New York,12446
914-626-5641

ДРОБЕНКО та ПІДДУБНИЙ
АДВОКАТИ
25-84 Steinway Street, Astoria, New York 11103
Tel.: (718) 721-2000
— МАЄМО КАНЦЕЛЯРІЮ В УКРАЇНІ —
особисті пошкодження, нещасні випадки, продаж і купівля будинків та квартир, заповіти і спадкові справи в ЗСА і в Україні, корпорації та товариства, комерційні та інвестиційні справи, переговори і доломленості з урядом в ЗСА/Україні, іміграційні справи.

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова
Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ
UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPAEDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS
UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA
ЦІНА:
Том І. $95.00
Том ІІ. $95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить $170.00
включно з пересилкою
Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (M.O.) слати
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

✻ ПОСЛУГИ ✻
КОБЗА
ПОСЛУГИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ
Тел. (416) 253-1871
Fax (416) 253-9515

✻ ПРАЦЯ ✻
Для роботи в туристичній аґенції Спільного Українсько-Американського підприємства „ҐРАНД-ГОТЕЛЬ" у Філядельфії потрібний керівник аґенції з досвідом роботи в туристичному бізнесі в ЗСА не менше трьох років, вільне володіння українською та англійською мовами обов'язкове. Резюме пересилати на число факсу:
(215) 668-1053

Пошукується жінку
до чищення помешкання або бюр. Платня не менше як $300 — 370. Мусить мешкати в передмісті Чикаґо. Помешкання запевнене.
Тел.: 1-708-393-3999

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel.: (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріяли для вишивання, канви, книжки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

✻НА ПРОДАЖ✻
У Києві
ПРОДАЄТЬСЯ
щойно впорядкована трикімнатна квартира. Ціна для швидкої продажі. За інформаціями звертатися до Н. Й.
1 (718) 449-3169, Марк

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

Від 1928
SENKO FUNERAL HOMES
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ СЕНКА
Єдине в Ню Йорку похоронне заведення власником і управителем якого є українська родина
- традиційні українські услуги, що проводяться особисто;
- організація похоронів у Брукліні, Бронксі, Ню Йорку, Квінсі, Лонг Айленді тощо;
- на всіх цвинтарях, включно з цвинтарями св. Духа і св. Андрія;
- організуємо міжнародні перевезення;
- завчасне полагодження похоронів.
HEMPSTEAD FUNERAL HOME - 89 Peninsula Blvd. Hempstead, N.Y. 11550 1-516-481-7460
SENKO FUNERAL HOME - 83-15 Parsons Blvd. Jamaica, N.Y. 11432 1-718-657-1793
SENKO FUNERAL HOME - 213-215 Bedford Avenue Brooklyn, N.Y. 11211 1-718-388-4416
24 ГОДИНИ НА ДОБУ, 7 ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ТА ВІДДІЛОВИХ ОРГАНІЗАТОРІВ
Повідомляємо, що від 15-го січня 1994 р. можна набувати пенсійні грамоти, ANNUITIES до 75-го року життя включно.
За дальшими інформаціями просимо звертатися до Головної Канцелярії.
ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"
ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖОДНИХ ОГОЛОШЕНЬ
якщо попередні рахунки НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ
Окремих листів у тій справі не будеться відписувати.
ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.